

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010061
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010061.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - U. Q. S. J. L. L. P., v trestnej veci obžalovaného T. F., M.. XX.XX.XXXX F. W., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOSaÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 3. júla 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný:
T. F. X. P. B. G. Č. I. C., M.. XX.XX.XXXX F. W.M. F. Č. D.,
A. Q. F. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVTOSaÚVV Ilava,

je v i n n ý , že

od presne nezisteného času roku 2008 do 26.10.2014 vo F. v rodinnom dome 889 ako manžel L.. I. F. vyvolal u nej psychické a fyzické utrpenie, tým, že ju päťou udieral do chrbta, nôh, dlaňou do pŕs, zhadzoval ju na zem, kde ju kopal, sácal ju smerom do vane a toalety, vykrúcal jej ruky a dal ich do rôznych pák, keď s ním nesúhlasila, vulgárne jej nadával, hádzal do nej nábytok, vyhrážal sa jej zabitím tak, že ju zabije a vykuchá ju aj deti, odopieral jej stravu a oddych, finančné prostriedky, čo vyústilo dňa 25.10.2014 na dvore rodinného domu, keď niesla drevo na kúrenie, sa k nej rozbehol a začal kričať, že drevo je jeho, vulgárne jej nadával, hodil smerom k nej motorovú pílu a kričal, že „ak sa dreva ešte dotkne, doláme jej ruky, že nech si v dome aj s deťmi skapú od zimy, že ich odbjebe a ona s deťmi bude do smrti chodiť na vozíčku“, na čo sa zľakla, drevo pustila na zem, kričal, že U. ho ráno nepozdravil, vrazil do domu, po ceste do detskej izby zhadzoval stojaci nábytok, kde v izbe detí, chytil syna U..F., M.. XX.XX.XXXX pod krk za pyžamo a nadával mu „do hajzlov vyjebaných, kokotov, doláme mu rebrá a naučí ho rešpektu k starším,“ na čo do izby dobehla poškodená L.. I. F. a snažila sa brániť syna, následne obžalovaný pustil syna U..F. a chytil L.. I. F. a hodil ju o posteľ, kde spadla na čelo postele, po čom obvinený chytil pod krk syna D..F., M.. XX.X.XXXX vytiahol ho z postele a hodil vedľa nej, pričom sa poškodená postavila medzi obvineného a syna D.. F. aby zabránila útoku obvineného na maloletého D.. F., na čo obvinený ju chytil za ramená a viackrát hodil o zem, v dôsledku čoho dňa 26.10.2014 odišla s deťmi zo spoločnej domácnosti,

t e d a

- týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, bezdôvodným odopieraním stravy a oddychu, spánku, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 /tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a zároveň sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 60 /šesťdesiat/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. a) a písm. e) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze

- nepriblížiť sa k poškodenej L.. I. F., M.. XX.XX.XXXX F. Q., A. Q. F. XXX, U. F., M.. XX.XX.XXXX F. Q., A. Q. F. XXX, D. F., M.. XX.XX.XXXX F. L., A. Q. F. XXX, F. F., M.. XX.XX.XXXX F. Q. - D., A. Q. F. XXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou nevyhnutého úradného styku, a k obydlíu menovaných,
- osobne sa ospravedlniť poškodeným pred mediačným a probačným úradníkom.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená L.. I. F., M.. XX.XX.XXXX F. Q., A. Q. F. XXX, o d k a z u j e s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona pod sp. zn. 1T/20/2015 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 819/14/3304 - 51 zo dňa 12.02.2015, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci nariadil súd hlavné pojednávanie na 21.04.2015, 05.05.2015, 30.06.2015 a 03.07.2015, kedy vyhlásil vo veci samej rozsudok. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej L.. I. F., znalca z odboru psychológie PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, MUDr. Stanislava Kollára, prečítal so súhlasom obžalovaného a prokurátora výpovede svedkov J. F., T. F., T. T. R., prehral obrazovo zvukové záznamy z výsluchu svedkov mal. U..F., M.. XX.XX.XXXX, D..F., M.. XX.XX.XXXX, F..F., M.. XX.XX.XXXX, a prečítal ostatné listinné dôkazy vzťahujúcu sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby a po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný uviedol, že je nevinný. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o nevine súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu o vine, o treste a náhrade škody.

Obžalovaný T. F. na hlavnom pojednávaní v poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu. Z obsahu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa skutku kladeného mu za vinu neodpustil a je vykonštruovaný poškodenu. Nič z toho čo uvádza poškodená sa nezakladá na pravde. Svedkyňa poškodená L.. I. F. I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosti uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Poškodená L.. I. F. podrobne popísala útoky obvineného, popísala postupné zhoršovanie jeho správania a zvyšujúcu sa agresiu voči nej a deťom, čo vrcholilo tým, že dňa 25.10.2014 napadol aj jej synov, čo napokon viedlo k jej odchodu zo spoločnej domácnosti a následnému podaniu trestného oznámenia.

Z výpovede L.. D..F., M.. XX.XX.XXXX, ktorej obrazovo zvukový záznam z prípravného konania bol prehratý na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že zo začiatku jeho vzťah s T. F. bol dobrý. Pomáhal im, trénoval s nimi. Neskôr mu otec vravel, že je príživník, začal piť, chodiť s kamarátmi. Potom im začal dávať práce, ktoré nemohli zvládvať. Vzťah mamy aj otca bol dobrý, neskôr to bolo také, keď začal s tým pitím. Mame nadával, hádzal do nej nábytok. Hovoril, že deti sú nanič, viackrát videl ako na maminu vytiahol nožík. Nadával mame aj im. Museli to počúvať.

Z výpovede L.. F.. F., M.. XX.XX.XXXX, ktorej obrazovo zvukový záznam z prípravného konania bol prehratý na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že mama zo začiatku stále ustupovala, bola proste ticho, otec jej stále nadával. Keď na mamu revával, tak sa bál o ňu.

Z prečítanej výpovede P. T.. T. R., matky poškodenej vyplýva, že v roku 2010 Ivane povedala, že je samá modrina, na čo ona uviedla, že ju T. zbil. Odkedy sa dozvedela, že T. Ivanu bije, si píše denník.

Z prečítanej výpovede svedkyne J.Q. F., matky obžalovaného, vyplynulo, že I. nemala pre deti navarené, bývali hlavné, behávali po vonku, domácnosť nebola vedená. Deti k nim chodili na prázdniny, nerobili medzi nimi rozdiely. Možno nejaké problémy vznikali ohľadom výchovy detí, na deťoch však nevidela žiadne modriny, napriek tomu, že u nich bývali dosť často. T. P. I. sa dohodli na tom, že sa rozvedú, ale nie z dôvodu násillia, alebo týrania. Raz im I. poslala sms, že T. „řadí“. Keď prišli k nim, I. pokrčila plecami a T. uviedol, že sa nič nedeje.

Z prečítanej výpovede svedka T. F., otca obžalovaného, vyplynulo, že manželstvo syna T. J. I. prebiehalo v klude, opravovali rodinný dom, chodieval im tam pomáhať. Zlom nastal podľa jeho názoru, keď sa predal dom v P. a peniaze boli na prevádzkové potreby rodiny. Deti k nim chodievali aj s I. na víkendy.

Zo správy L.. C. B. U.. vyplýva, že poškodená ju navštívila za účelom poradenstva - problémy v manželstve, z dôvodu nezvládanej agresie zo strany manžela, dlhodobé psychosomatické príznaky, otázka osobnej hodnoty a tiež pedagogické poradenstvo smerované na výchovu detí.

Z lekárskej správy zo dňa 28.10.2014 na L.. I. F. vyplýva, že u tejto boli zistené podliatiny oboch lakťov, ľavého stehna, obmedzenie hybnosti v krčnej chrbtici. Zranenie je hodnotené ako čerstvý úraz. Uvedená skutočnosť vyplýva i zo fotodokumentácie zranení poškodenej na č. I. 493-498 spisu.

Zo záverov znalca z odboru psychológia PhDr. Andreja Benkoviča, ktorý vypracoval znalecké posudky na poškodenú L.. I. F.I., L.. U..F., M.. XX.XX.XXXX, D..F., M.. XX.XX.XXXX, J. F..F., M.. XX.XX.XXXX, a bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, vyplynulo, že zotrúva na svojich záveroch uvedených v znaleckých posudkoch. Z výpovede znalca k znaleckému posudku na poškodenú vyplynulo, že v dôsledku alternovanej osobnosti poškodenej, čo sa okrem iného prejavuje aj zvýšenou citlivosťou ku kritike, je možné usudzovať, že menovaná mohla prežívať konanie svojho obžalovaného, svojho manžela, ako zraňujúce, ktoré v nej vyvolávalo strach a prehlbovalo v nej emočný diskomfort. Rozumovú chápatosť u poškodenej označil za primerane zachovanú, mnestické (pamäťové) funkcie za intaktné, pričom kognitívne funkcie podľa znalca nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať prežitú udalosť. Poškodená však nie je sebakritická, nemá vytvorený primeraný náhľad na vlastnú osobu a svoje konanie, má výraznú tendenciu zveličovať prežitú udalosť v dôsledku hypersenzitivity. Znalec však zdôraznil, že pri takejto štruktúre osobnosti je citlivosť k podnetom a a to aj v zmysle správania a konania obžalovaného intenzívnejšia ako, než u bežnej populácie. Je možné usudzovať, že vo vzťahu dochádzalo k hádkam a boli používané vulgarizmy a vyhrážky, ktoré poškodená vzhľadom ku štruktúre osobnosti intenzívnejšie prežívala ako by očakávalo. Neprimeranú verbalizáciu obžalovaného spôsobenú vyhrotenou situáciou ďalej poškodená zveličovala v zmysle strachu o vlastný život a vlastnú bezpečnosť a a bezpečnosť vlastných detí. Konanie obžalovaného vnímala najmä v podobe nebezpečného vyhrážania sa, čo pri jej psychickej kondícii ešte viac prehlbovalo už aj tak krehkú stabilitu. U poškodenej sa nejedná sa o syndróm týranej osoby. V zmysle osobnostnej štruktúry poškodenej pociťuje konanie obžalovaného ako príkorie. Jedná sa však u nej o zvýšenú citlivosť a zraniteľnosť. Podľa znalca je možné usudzovať, že vo vzťahu dochádzalo k hádkam a boli používané vulgarizmy a vyhrážky, ktoré menovaná vzhľadom k štruktúre osobnosti intenzívnejšie prežívala ako by sa očakávalo. Z výpovede znalca k znaleckým posudkom na mal. U..F., M.. XX.XX.XXXX, D..F., M.. XX.XX.XXXX, J. F..F., M.. XX.XX.XXXX, F. M. S.. L. U..F., M.. XX.XX.XXXX, citlivo-senzitívne prežíval správanie sa obžalovaného voči jeho osobe a členom rodiny vrátane matky. Zo psychologického hľadiska je možné jeho výpoveď považovať za vierohodnú. Nezistil u mladistvého tendenciu prežitú udalosť skresľovať, zveličovať, alebo zľahčovať. Maloletý R.V., nar. 15.01.2001, vnímal konanie obžalovaného ako neprimerané, impulzívne a agresívne. Výpoveď maloletého zo psychologického hľadiska je vierohodná. U oboch menovaných znaleckým psychologickým vyšetrením nebolo zistené, že by konanie obžalovaného zanechalo na ich psychickom vývine významnejšie negatívne následky v zmysle psychopatológie. Nejedná sa u nich ani o syndróm týrania. Maloletý F..F., M.. XX.XX.XXXX, je v porovnaní so súrodencami najviac ambivalentný - nerozhodný, v postoji k obžalovanému. Jeho výpoveď zo psychologického hľadiska je vierohodná. Správanie manžela matky vnímal ako zaťažujúce a stresujúce. Aktuálne na základe úpravy rodinného prostredia je stav maloletého upravený. Nejedná sa u neho o syndróm týrania.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, znaleckej organizácia Centrum duševného zdravia, s r.o., ktorá vyšetřovala duševný stav poškodenej L.. I. F., vyplynulo, že u poškodenej sa nejedná o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Nenašli u

poškodenej presvedčivé známy nasvedčujúce obrazu posttraumatickej stresovej poruchy alebo posttraumatickej poruchy osobnosti. Nepotvrdili si prejavy svedčiace pre obraz tzv. syndrómu týranej osoby. Jej osobnostná štruktúra, s prítomnosťou pithiatických (prevaha senzitívnej hyperemocionality na racionálnym reagovaním na situáciu) histriónskych rysov, jej umožňuje rozlíšiť realitu od vymysleného. Zo záverov znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, MUDr. Stanislava Kollára, ktorý vypracoval znalecký posudok spolu so znalkyňou MUDr. Evou Múčkovou, duševný stav obžalovaného, a ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že zotráva na záveroch uvedených v znaleckom posudku. Z posudku vyplynulo, že obvinený v minulosti a v čase spáchania skutku netrpel, a ani v súčasnosti netrpí, vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Znalci zistili u neho impulzívny typ emočne nestabilnej poruchy osobnosti. Nejedná sa o duševnú poruchu v pravom slova zmysle, ale o trvalú charakteristiku, štruktúru a prejavy správania jeho osobnosti, ktorá je so zníženou schopnosťou empatie, sebareflexie, zvýšene egocentrická, dominantná, manipulatívna, s nestabilitou emočných prejavov, so sklonom k afektívnym reakciám, dráždivosti a impulzívnemu konaniu, zníženým prahom uvoľňovania agresie, explozivity a hostility. Obvinený mohol vedieť o uvedených prejavoch. Obvinený mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, a toto svoje konanie mohol ovládať. Pobyť obvineného na slobode nie je zo zdravotného hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Znalci nenavrhujú žiadne ochranné opatrenie zo zdravotného hľadiska. Znalci v posudku následne uviedli, že porucha osobnosti vo všeobecnosti je málo dynamický, trvalý stav, ktorý nie je vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle, nie je chorobou, ktorá by mala svoj začiatok, priebeh a ukončenie a ktorú nie je možné vyliečiť, ani inak podstatnejšie medicínsky ovplyvniť. Zdravotné ochranné opatrenie u obvineného nenavrholi, nakoľko vylúčili patologickú motiváciu konania, vyhodnotili, že jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, nie je žiadny predpoklad, že by ochranné liečenie mohlo splniť svoj účel. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ nebol súdne trestaný súdmi Slovenskej republiky.

Z výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ prejednávaný za priestupky.

Zo správy Obce Vrbovce vyplýva, že obec má vedomosť, že obžalovaný sa správa agresívne k občanom, ktorí prechádzajú po miestnej komunikácii vedúcej pri jeho dome. Rodina žije utiahnutým spôsobom života, nezapája sa do verejnoprospešných prác, menovaný má v obci povest' občana, ktorému sa každý vyhýba.

* * * * *

Na základe na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaný popiera spáchanie skutku i vinu za skutok kladený mu v tomto konaní za vinu a považuje celé obvinenie za vykonštruované zo strany poškodenej a jej matky. Obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčujú priamo výpovede poškodenej L.. I. F., L.. U..F., M.. XX.XX.XXXX, D..F., M.. XX.XX.XXXX, J. F..F., M.. XX.XX.XXXX, lekárska správa o vyšetrení zranení poškodenej a fotodokumentácia zranení poškodenej. Poškodená L.. I. F. vo svojej výpovedi popísala útoky obžalovaného na ňu ako aj na jej synov, popísala postupné zhoršovanie jeho správania a zvyšujúcu sa agresiu voči nim, čo vrcholilo napadnutím a konfliktom zo dňa 25.10.2014 a následným opustením spoločnej domácnosti a podaním trestného oznámenia. Výpovede maloletých U..F., D..F.. J. F..F. tiež preukazujú trestnú činnosť obžalovaného. K hodnovernosti výpovedí bol pribratý do konania znalec z odboru psychológie, ktorý konštatoval z psychologického hľadiska vierohodnosť ich výpovedí. I keď podľa výsledkov psychologických vyšetrení u poškodenej a maloletých U..F., D..F.. J. F..F. na strane jednej nebol zistený syndróm týranej osoby, na strane druhej však konanie obvineného pociťovali ako príkorie. Zo správy L.. C. B., U., vyplýva, že ju poškodená navštívila za účelom poradenstva pre problémy v manželstve, z dôvodu nezvládanej agresie jej manžela, dlhodobé psychosomatické príznaky a tiež pedagogické poradenstvo smerované na výchovu detí. Z výpovede znalca z odboru psychiatrie MUDr. Stanislava Kollára vyplynulo, že u obžalovaného nejde o duševnú poruchu v pravom slova zmysle, ale o trvalú charakteristiku, štruktúru a prejavy správania jeho osobnosti, ktorá je so zníženou schopnosťou empatie, sebareflexie, zvýšene egocentrická dominantná, manipulatívna s nestabilitou emočných prejavov, so sklonom k afektívnym reakciám dráždivosti a impulzívnemu chovaniu, zníženým prahom uvoľňovania agresie, explozivity a hostility. To popiera tvrdenia obžalovaného o jeho povahe a svedčí v prospech tvrdenia poškodenej a jej synov o agresívnom správaní. Súd v prípade obžalovaného nezistil žiadne okolnosti, ktorého by obžalovaného zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti alebo by ju zmierňovali. Na tomto závere súdu nič nemenia ani závery znalcov psychiatrov, ktorí vyšetrovali duševný stav obžalovaného a poškodenej a ani závery znalca psychológa, ktorý konštatoval výraznú tendenciu

poškodenej zveličovať prežité udalosti v dôsledku hypersenzitivity, avšak rozumovú chápacosť označil za primerane zachovanú a mnestické (pamäťové) funkcie za intaktné, pričom kognitívne funkcie nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať prežité udalosti. Čo sa týka výpovedí svedkov T. T. R., J. F. J. T. F. súd ich vyhodnotil ako dôkazne neutrálne, nakoľko uvedení svedkovia neboli priamymi svedkami udalostí v rodine obžalovaného a poškodenej a z obsahu ich výpovedí vyplýva prirodzená rodičovská snaha svojou výpoveďou napomôcť svojim deťom v ich ťažších etapách života. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Vykonané dôkazy spolu korešponujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, bezdôvodným odopieraním stravy a oddychu, spánku, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane zdravého rodinného prostredia, zdravého a nerušeného vývoja detí a na ochrane života a zdravia človeka.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Pri určení druhu a výšky trestu súd vzal do úvahy priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, teda nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Vzhľadom na negatívnu správu od obce Vrbovce a okolnosti prípadu a dobu trvania trestného činu súd nepriznal obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Súd ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona (trestná sadzba trestu odňatia slobody od 7 rokov do 12 rokov), ktorý mimoriadne znižoval pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 60 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Obžalovanému v danom prípade hrozí nepodmienený trest odňatia slobody najmenej vo výmere 7 rokov. Senát tunajšieho súdu vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, nejde o osobu, u ktorej by bola namieste konštatácia, že je typický páchatel trestnej činnosti, berúc do úvahy závery znalcov psychiatrov, ktorí vylúčili patologickú motiváciu konania obžalovaného a konštatovali, že jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný ako aj s poukazom na záver znalca psychológa, že poškodená má výraznú tendenciu zveličovať prežité udalosti v dôsledku hypersenzitivity, závery psychológa a Centra duševného zdravia s.r.o., že syndróm týranej ženy nebol zistený, považuje senát tunajšieho súdu z hľadiska uvedených skutočností, osobných pomerov obžalovaného, možnosti jeho nápravy a účelu trestu, za neprimerane prísny. Preto senát tunajšieho súdu dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na povahu predmetného trestného činu súd uložil obžalovanému zákaz priblížiť sa k poškodenej a jej deťom a ich obydliu s výnimkou nevyhnutného úradného styku a osobne sa ospravedlniť poškodeným pred mediálnym a probačným úradníkom. V danom prípade sa uvedený príkaz - nepríbližiť k poškodeným, sa vzťahuje na obdobie skúšobnej doby, čiže obmedzenie je dočasné. Inštitút podmieneného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Skúšobná doba začne plynúť prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek úmyselných priestupkov (t. j. aj dopravných), ale aj v prípade, že obžalovaný nebude v skúšobnej dobe plniť uložené povinnosti, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa osvedčil; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest vykoná. Súd považuje za potrebné obvineného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ďalší úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie a naplní sa účel trestu spočívajúci v zabezpečení ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poškodená prostredníctvom svojho splnomocnenca do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 5 000,- Eur za nemajetkovú ujmu. Súd odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko išlo o nárok nemajetkovej povahy a na jeho rozhodnutie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.